

RETSFORBUNDETS PRESSE

VEJEN FREM

52. ARGANG NR. 28 31. OKTOBER 1986

En led Afmær

Gentofte rystes af en ubehagelig kommunal skandale. Kommunens viceborgmester har fået en kraftig næse, både af indenrigsministeren og af Tilsynsrådet for at have været inhabil i behandlingen og vedtagelsen af en lokalplan for det gamle Jægersborg Mejeri og tiliggende arealer. Vedtagelsen af lokalplanen gav grønt lys for et center, øgede bebyggelsesprocenter og dermed højere grundpriser.

forinden havde købt nogle af de pågældende arealer, som altså steg betragteligt i pris, da lokalplanen blev vedtaget bl.a. med viceborgmesterens stemme.

Da den tidligere ejer (en udenlandsdansker) hørte om lokalplanen med bedre bebyggelsesprocenter og højere grundpriser, følte han sig snydt og lagde, via en advokat, der også

er medlem af kommunalbestyrelsen, sag an mod viceborgmesteren. Det var forøvrigt den samme advokat, der anklagede viceborgmesteren for Tilsynsrådet. Og nu fyger beskyldningerne om stråmandskøb, sagsanlæg, truslen om modsagsanlæg og tvivlen om tillid om ørerne på det gode borgerskab.

Jeg ved ikke, hvem der har snydt hvem og

med hvilke midler, det kan blive svært nok for domstolene at finde ud af. Det er kampen om retlighederne, det er kampen om at besidde de mest attraktive pladser, det er kampen om jorden, det er jordmonopoliet, der udfolder sig i sin groveste form.

Jeg ved blot, at der nogen har tjent og andre altså følt sig snydt for i realiteten ikke tilhører

nogen af dem, de der ikke ligger arbejde og produktion bagved.

Men jeg ved, hvem der bliver snydt, jeg ved, hvem der får lov at betale gildet i den sidste ende. Det bliver forbrugeren, der skal handle i det pågældende center. Sådan en skandale er lige til at blive retsstatsmand af.

Thyge Schak Nielsen

Kartoffelkuren

— en Boomerang

Regeringens kartoffelkur vil komme til at virke som en boomerang og fælde en hård dom over regeringens økonomiske politik, sagde formanden for Retsforbundet i Odense, tidligere folketingsmedlem, Alfred Hansen, Korup, på et møde i Næsbj.

Alle elementer i kartoffelkuren er udtryk for regeringens manglende tillid til befolkningens egne dispositioner. Det offentlige lægger i forvejen beslag på 61 % af bruttonationalproduktet, og det ville derfor klæde regeringen og Folketinget, om de ville vise

mere fornuft i brugen af disse midler, før der anvendes "børnehavepædagogik" over for en befolkning, der i forvejen er gennemprøvet af høje skatter og tyngtet i knæ af renteråget.

Regeringen burde vide, at hvis Danmark kunne reddes gennem restriktioner, bureaukratiske ordninger og flere skatter, så havde landet været reddet adskillige gange.

Også Retsforbundet ønsker, at befolkningen sparer op, før der købes. Men det forudsætter, at befolkningen har tillid til politikerne, og det kan man ikke have, når der konstant ændres på eksisterende ordninger. Realrenteafgift, tvungen opsparring og tyngende el-afgifter er eksempler på upålidelighed.

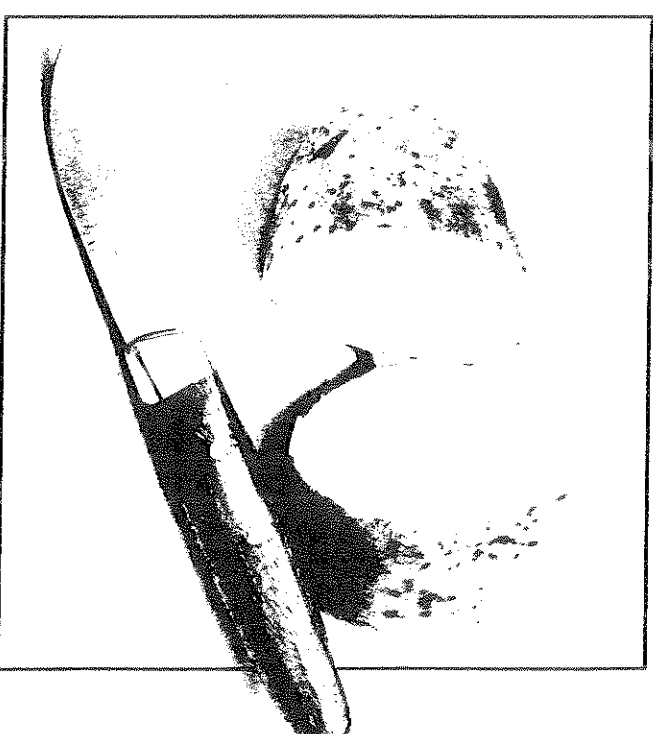
De fleste lønmodtagere og mange mindre erhvervsdrivende har de seneste år haft et reallønssald, så de hverken har kunnet udvide privatforbruget eller spare op.

Det såkaldte overforbrug må altså ligge andre steder. Således har de, der har haft skattefrie kursgevinster, låneopta-

gelse i fast ejendom eller gennem salg af fast ejendom, kunnet udvide forbruget, og dem vil kartoffelkuren ikke nå.

Regeringen burde have sikret, at samfunds-skæbte værdier og arbejdskraft indtægter, der

ikke beskattes, blev kanaliseret ind i de offentlige kasser i stedet for at bruges til udvidelse af privatforbruget. Herved ville brandbeskæmningen af arbejdsindtægter kunne lernes.

Denne illustration er lånt fra en brochure, som Den Danske Bank har udsendt. Den gør rede for de ti elementer, der indgår i de såkaldte kartoffelkur. Havde det alligevel ikke været enklere at følge Retsforbundets råd og nøjes med et enkelt indgreb som en skat på jordværdierne, som jo er grundlaget for en stor del af overforbruget. Så var der også blevet mulighed for nedsættelse af indkomsskatten.

Laes inde i bladet:	
Farvel til Lånene	side 3
Folkebevægelsens Strategi	side 4
På vej mod Formynderstaten	side 4
Fiskernes EF-lænker	side 8
Leder	side 8

Skal vi bevare skatterne

I Vejen Frem nr. 27 undrer Poul Vinther Jensen sig over, at Retstforbundet i så mange år har holdt grundskyldstanken frem som det alt afgørende for partiet, og han stiller spørgsmålstegn ved, om det vil ændre på skattertrykket.

Det er desværre den samme usikkerhed over for virkningerne af en jordrentereform, som mange retsstatsfolk i tidens løb har lagt for dagen. Det er også medvirkende til den håbløshed for, hvordan idéerne skal blive fremmet, som har bredt sig blandt mange af os, og at vælgertilslutningen er for dårlig.

Grundskyldstrankens gennemførelse er faktisk en forudsætning for, at alle vore øvrige, udmærkede tanker kan realiseres fuldt ud. Derfor må den skilles ud fra almindelige forestillinger om "skattertryk", da jordrente er noget, der altid skal betales.

Men nu, ved siden af,

Selvom det bekræftes, at folk trods højt skattertryk alligevel har lyst til at sætte noget i gang, så bør det i hvert fald stå helt klart for enhver retsstatsmand, at hvis

skattertrykket fjernes helt eller blot sænkes, vil igangsætte-lysten øges betydeligt.

En sådan lyst giver større efterspørgsel efter jord og en plads til at producere på og giver stigende jordværdi. Bliver værdistigningen ikke elimineret gennem en jordrenteafgift, giver det også stigende jordpris, som andre får en uforløbet fordel af.

Forudsættes der, at vi indkasserer de stadigt stigende jordrentebeløb og efterhånden derved afvikler alle skatter, så slipper alle for at skulle tjene det dobbelte beløb eller mere for at købe en vare, som Knud Tholstrup så udmærket redegør for.

Enhver kommer kun til at betale for den fordel, han har ved at lægge beslag på den plads, han har valgt til at producere eller bo på. Han har fuld rådighed over sit arbejdsudbytte, som Retstforbundets formål er.

Skatter kan kun udredes gennem produktion og det kan derfor kun blive en fordyrende omvej at pålægge dem på arbejde og forbrug. Derfor er f.eks. land-

brugets vilkår så vanskelige under de gældende regler, da enhver skat fordyrer enhver livets udgifter til så at sige alt: forædling af produkterne, til håndværkere og handlende - løn og priser forhøjes med skatens beløb.

End ikke de høje EF-priser på landbrugsvarer har nytte, idet der bliver betalt forud for dem ved hvert ejerskifte.

Derfor nytter det ikke, "at nogen gerne vil aflevere noget af deres indkomst til det offentlige for god service", for der bliver nemlig betalt for det flere gange - ligesom når man køber en ny bil med det nuværende skattesystem.

Jeg håber, mange læser Nederland's gode artikel i samme nr. med omtanke. Grundskylden er noget, alle skal have og nyde godt af. Selv om man går ind for fuld-ligert og uddeler jordrentebeløbet til alle, kan skatterne afvikles.

Jo mere der kan udbetales til hver enkelt, jo mere kan det offentlige spares for at tage sig af.

Vagn Bording

bliver sagt, vi er nødt til at producere mere og mere, for at vi kan klare tilværelsen. Hvad er det for en tilværelsesform, vi skal klare?

Er det den, vi har i det rige Vesteuropa?, ja, her fortsætter vi med at producere meget mere, end vi har behov for.

Vi river vore små gamle lader ned og bygger kæmpestore nye i stedet - til opbevaring af den flere tusinde tons store overproduktion af korn m.m.

Dernæst sætter vi en høj tolmur uden om vort fælles domæne og behandler befolkningen i den tredje verden som langtira ligeværdige medmennesker. Det er faktisk lignelsen om "Den rige bonde" om igen.

Vi kalder os kristne, men dyrker i stor stil vore afguder (magt, begær og statussymboler).

I vækstens vold

Trods det, at alle mennesker er født med lige stor ret til at leve på jorden og til dens rigdomme, har der aldrig før været så stor forskel på levevilkårene i i-lande og u-lande, som der er i dag. Man spørger faktisk sig selv: "Hvor længe kan de rige lande stadigvæk tillade sig den voldsomme materielle vækst, som hovedsagelig sker på de fattige landes bekostning?"

Hvis alle jordens mennesker havde lige så høj levestandard som de rige landes, ville det ikke være længe, før mange af jordens råstoffer var opbrugt, og plantevækst, dyre- og fugleliv, ja alt levende ville have gennemgået en ændring til gradvis udslættelse. I så fald ville det se sort ud for menneskets eksistens. Alligevel fortsætter vi, i de rige lande, væksten med lukkede øjne. Der

bruges vilkår så vanskelige under de gældende regler, da enhver skat fordyrer enhver livets udgifter til så at sige alt: forædling af produkterne, til håndværkere og handlende - løn og priser forhøjes med skatens beløb.

End ikke de høje EF-priser på landbrugsvarer har nytte, idet der bliver betalt forud for dem ved hvert ejerskifte.

Derfor nytter det ikke, "at nogen gerne vil aflevere noget af deres indkomst til det offentlige for god service", for der bliver nemlig betalt for det flere gange - ligesom når man køber en ny bil med det nuværende skattesystem.

Jeg håber, mange læser Nederland's gode artikel i samme nr. med omtanke. Grundskylden er noget, alle skal have og nyde godt af. Selv om man går ind for fuld-ligert og uddeler jordrentebeløbet til alle, kan skatterne afvikles.

Jo mere der kan udbetales til hver enkelt, jo mere kan det offentlige spares for at tage sig af.

Vagn Bording

Dem giver vi ikke slip på. Jo, dansen omkring guldkalven fortsætter og det til musik lige fra Bach's prælude til den mest øredøvende rock.

Gør vi dette for børnenes og ungdommens skyld? Tror vi, at vi giver dem en trygghed fremtid ved at fare sådan frem i materialismens og afgudsdyrkelsens ånd?

Jeg læste en dag følgende opråb fra økumenisk fællesråd: "Man har anslået, at det vil koste ca. 200 milliarder kroner om året, at skaffe tilstrækkeligt med vand, mad, uddannelse, sundhed og boliger til alle mennesker i hele verden. Et kolossalt beløb - lige så meget som verden bruger på våben i løbet af 2 uger". Når man læser dette, begynder noget meget stærkt at arbejde inden i een.

Man bliver chokeret og føler sig i høj grad medansvarlig. Tænk 200 mia. kr. til våbenproduktion for hver 2 uger! Frygteligt! Skitsevis mis-

Fordele ved Grundskyld

Jeg vil i det følgende skitsere, hvordan vort fædreland Danmark havde set ud, hvis vi havde haft indført fuld grundskyld i dag.

Ved fuld grundskyld forstås, at alle, der lægger beslag på jord, det være sig til dyrkningsbrug eller byggegrund, må betale en årlig leje for brugsretten. Lejens størrelse bestemmes af jordens dyrkningsværdi og byggegrundenes beliggenhed, og skal være så stor, at jord og boplads, bortset fra visse forbedringer, kan erhverves uden udbetaling eller gældsætning, men med den forpligtelse, at lejeverdien betales til stat eller kommune.

Denne årlige pladsleje (grundskyld) vi således skal betale, spares nu ved, at man ikke skal forrente jorden til prioritetshavere og kun bygningskan nu pantsættes.

Den årlige jordreindtægt samfundet således får, bruges til vore virkelige fællesopgaver - og dermed til skattelettelser.

Hvor langt grundskylden slår til, bestemmes af i hvor høj grad vi ønsker, staten skal være barnepige for os.

Og når skatterne nedsettes, behøver vi jo ikke så store lønninger som i dag, hvor over 75% af lønningsposens indhold går tilbage til stat og kommune i form af skatter og forbrugsafgifter - iflg. TV forleden. Jo mindre vore skat-

ter bliver, jo mindre interesse bliver der for det såkaldte sorte arbejde, måske kedeligt for nogle, men samfundsmæssigt set mere retfærdigt.

Havde jordrejen været indført, havde vi ikke haft så mange jordbrugere i håbløse situationer, som tilfældet er. De har købt ejendomme i optimistiske øjeblikke til toppris, og da ringere tider oprandt, kunne denne pris ikke forrentes.

En jordreje kan let reguleres op eller ned i takt med afkastningsrenten, og således at der til enhver tid levenes en rimelig arbejds løn til en middeldygtig jordbruger.

Af ulemper kan jeg kun se den, at renteindtægten for pengemænd vil gå ned, når der ikke længere kan sættes penge i jord, men til gengæld vil det almindelige renteniveau falde, hvilket ikke mindst vil gavne vore konkurrenceevne på eksportmarkederne.

Og al spekulation om arbejdsfrie gevinster på vore grundværdier vil også være uden interesse.

Indførelse af grundskyld mener jeg bedst, og mest retfærdigt, må ske mod erstatning til de nuværende grundejere. Jeg ved godt, at så bliver der i mange år kun et ringe provenue, men det vil i høj grad være til gavn for kommende generationer.

John Hjelholt

at arbejde med de få lysglimt, der ind imellem dukker op. Vi må bruge dem både politisk, socialt og medmenneskeligt - ja, hjælpe til med at skabe nye livsværdier til afløsning af den egoistiske materialisme, vi befinder os i, så livet kan blive menneskeværdigt for alle.

Eva Romme

BERTELSENS POLERINGSSKAB (01) 50 08 51

Off. institutioner * Bunk * Kontor * Fabrik

PETER OG JØRGEN STARCKE Aps

Kristiansgade 2, 7430 Ikast

Tlf. (07)151023

Tilbehør til tekstilindustrien

Uklar polemik

Poul Vinther Jensens indlæg i nummer 27. véd jeg ikke rigtig, hvad jeg skal stille op med.

Først er det nu lidt letindagt at skrive 20 linier om grundskyld og så følge til: "Mere er der ikke at sige om begrebet grundskyld". Jeg, der har brugt spalte efter spalte på at forklare grundskylden og dens virkninger, må uvilkårlig få en flov

smag i munden: "Tænk, at det kan gøres så kort!" Eller skulle mon Poul Vinther Jensen alligevel ikke have forstået alt om grundskyld!

Dernæst forklarer han, at folk ikke er kede af at betale skat, og at vi derfor skal sætte grundskyld på linie med alle andre politiske spørgsmål.

Jeg må tilstå: jeg fatter ikke dette "derfor".

Og jeg fatter ikke, om det er vendt imod mig eller sagt for at støtte mig.

Jeg mener: Det passer da meget godt ind i mit kram, at folk godt vil betale deres skat; jeg går ikke ind for, at vi skal agitere for grundskyldens skattesænkende virkning. Jeg ser dens virkning først og fremmest som den, at den fjerner arbejdsløsheden.

Den giver en "sundere samfundsøkonomi", den har "en række positive følger" som Poul Vinther Jensen siger det.

På den anden side: Netop af den grund ser jeg grundskylden som et primært punkt i vort program. Vi kan ikke på "de andres" økonomiske præmisser gennemføre statsmagtens begrænsning; det vil føre til, at den ene klasse udbytter den anden. Vi kan ikke uden grundskyld gennemføre den personlige frihed. For grundskylden sætter netop grænsen mellem min frihed og andres tilsvarende frihed, så har vi ikke grundskyld, får friheden mange begrænsninger.

ders chance; socialdemokratiet var endelig på vor side. Men blot det, statsministeren er bekymret for økonomien, får folk til at falde til paten. Hvor er stoltheden? Hvor er selvfølelsen? Hvor er fornemmelsen af, at vi kan, vi danskere? Dreved på flugt af frygten for arbejdsløshed.

Jeg hævder ikke, at vi ikke kommer ud af EF, før vi får indført fuld grundskyld. Men jeg siger, at grundskylden vil være en mægtig hjælp i den retning, fordi den gengiver folket dets selvspekt.

Uden grundskyld beholder vi den velkendte modsætning mellem borgerlige, hvis "frihed" følger til alles kamp mod alle, og socialister, hvis forsøg på udligning fører frem mod fornyderstaten. Kun med grundskyld kan vi bryde denne modsætning og slippe for valget mellem pest og kolera.

Ricardt Riis.

Farvel til Lånene — et alternativ til kartoffelkuren

Det er nærliggende at sammenligne våben og lån. Begge dele er frygtet og forhadet af de fleste mennesker verden over - og med rette. Næst efter de truende atomvåben og andre krisemidler, er lån af penge det mest skadelige for et samfund.

Det ene er kun en trussel mod os, det andet er barsk virkelighed.

Hvor ville vi dog gerne slippe af med våbenene - én gang for alle. Fra dag til dag destruerer alle våben og leve i fredelig samarbejdsstans.

Men vi tør ikke! Hvor ville vi dog gerne slippe af med alle lån, eller i det mindste: undgå at optage nye lån.

Men regeringen tør ikke!

Lad os se nærmere på grundene til, at vi låner så meget.

En af grundene er, at vi i meget store dele af befolkningen bliver forfaldt, at vi lever i et velfærdssamfund, og at vi har råd til det hele. Vi anskaffer forbrugsgoder for lånte penge, fordi naboen og genboen også gør det, og fordi reklamen siger, at vi skal. Nytt, større, bedre. Ny bil, nyt hus (en forbrugsgode nu om dage) og en ny video - selvfølgelig.

I virkeligheden lever vi på en løgn. Vi har kun næsten råd - ikke helt.

En anden grund er, at det i dag er meget attraktivt at låne penge. Dels betaler skattevæse-

net en god del af renterne, selv om denne del bliver mindre, og dels har andre (eller de samme?) store dele af befolkningen fået øjnene op for de store friværdier, der er kommet i fast ejendom. Det kører i fingrene - her må lånes. Nytt, større, bedre.

Ny tilbygning, ny bil og ny video - selvfølgelig. Løgn igen. Vi har ikke råd, men udviklingen i samfundet gør, at vi tror det.

Resultatet er som altid, når man lever på en løgn: sandhedens time kommer. Renterne falder, og aldragene vokser. Vi må låne mere for at klare vore forpligtelser, eller samles foran Christiansborg og råbe, at vi vil have mere i løn. Skruen uden ende.

Ak ja!

Nu prøver regeringen så med støkken at jage os væk fra gulerødderne. Men Schlüter bliver kløgere. Så længe det er attraktivt at låne, er det nytteløst at forsøge at dæmpe låneren med frygtindgydende ud, men efter et par slag, vil vi atter finde frem til gulerødderne.

Alternativet er at fjerne guleroden. Helti Omgående!

Det skal ikke længere være attraktivt at låne. Renteefradraget og alle krumspringene skal væk. Dette kan gennemføres på følgende måde:

1. For at hindre den værste åger, vedtages det ved lov, at nye lån fra dags dato ikke må

have en effektiv rente større end f.eks. 16% p.a.

2. Det vedtages, at lånoptaget den 1. januar 1987 eller senere, ikke giver ret til rentefradrag på selvangivelsen.

Så simpelt er det!

Dette vil medføre en kort og hektisk storhedstid for lånehajer og ågerkarle. Folk vil stå i kø langt ned ad gaden for at låne. Det gråsorte marked vil blusse voldsomt op - og dø! Lad os få det overstået. Det er kun en kort tid. Efter den 1. januar 1987 vil lånemarkedet ligne idrætsparken efter et landkampnedslag.

Den effektive rente vil omgående falde til det halve eller derunder, og de sande markedsme-kanismer med udbud og efterspørgsel vil atter råde. Opsparingen vil øges, og når vi efter et stykke tid har sparet op til noget, vil virkelig har ønsket os - lidt nyere, lidt større, lidt bedre (en ny video - måske), vil vi bruge penge med omtanke.

Antallet af pengesudlånere vil falde, og det ud lån, der nu vil finde sted, vil i større grad være rettet mod erhvervslivet. Der vil kort sagt være flere penge at låne ud til fremme for produktionen.

Vi vil dæmpe udviklingen en smule, og se os omkring i det sande velfærdssamfund.

Hvad venter vi på? Lad os komme igang!

Farvel til lånene!

Svenning Jørgensen

DERFOR!

I Ret og Frihed for oktober blev gengivet et brev, som var blevet sendt til Verdensfredskon-gressen, som for nylig er blevet afholdt i København. Vi beklager at adressaten er gledet ud.

Forbundsrådets grund til at melde afbud - ligesom iøvrigt bl.a. FN-Forbundet, De Grønne og Socialdemokratiet gjorde det - fremgår af brevet, men jeg skal alligevel skildre noget af baggrunden for vores beslutning om at melde fra til Verdensfredskon-gressen, som altså ikke var arrangeret af FN-Forbundet.

Det er klart, at når Retstorbundet først inviteres på et så sent tidspunkt, som det vitterligt var tilfældet (vi blev inviteret den 4.sept.), så er det yderst begrænset, hvilken indflydelse vi kunne have fået på tilrettelæggning m.v. Forhold, der har afgørende betydning for muligheden for at få et godt resultat ud af en sådan kongres.

Lige så klart er det, at de informationer vi gennem medierne og gennem andre organisations har har fået om arbejdet med kongressen, har vejet så tungt til, at forbundsrådet valgte at melde fra. Vi mener bl.a., at en forudsætning

Poul Gerhard Kristiansen

for en sådan kongres måtte være en balance i de emner, der skal debatteres. Denne balance var ikke til stede, ligesom vi ikke mener, at man kan skille menneskerettighedsproblemerne fra fredsbestræbelserne.

At vi melde fra i dette enkelte tilfælde skal ikke ses som udtryk for, at vi generelt melder fra til fredsårsarrangementer. Tværtimod vil jeg opfordre til, at man tager del i bl.a. FN-Forbunds fredsaktiviteter og til, at man deltager i den offentlige debat med Retstorbundets synspunkter - til dette kan man bl.a. bruge den piece om sikkerhedspolitik, som landseksretariatet ligger inde med.

Poul Gerhard Kristiansen

Folkebevægelsens Strategi

Efter at det har vist sig, at en folkeafstemning kan bruges til at gennemtrumfe et JA til en EF-pakke, må det stå klart, at en folkeafstemning ikke vil være vejen ud af EF for Danmark.

For Folkebevægelsen må det få den betydning, at selv om vort langsigtede mål vedblivende må være, at Danmarks formelle medlemskab af EF må ophøre, så må der i den nærmeste fremtid arbejdes efter en anden målsætning.

For at fastlægge en sådan strategi for det kommende år er der visse kendsgerninger, som må tages med i betragtning.

En af dem er, at dengang Folkebevægelsen opstod, var det ganske naturligt, at det var Folkebevægelsen "mod EF". Det negative, som ligger i dette "mod" sammenholdt med, at det ikke lykkedes at forhindre medlemskabet, har i det lange løb skadet Folkebevægelsen.

Det gjorde Folkebevægelsen til en negativ bevægelse, og det blev effektivt understreget af vore modstandere. De forblev

ganske upåvirket af, at vi i de følgende år gang på gang undersregede, at Folkebevægelsen som sit mål så et frit, internationalt samarbejde - og at det var derfor, vi var imod Danmarks binding til EF.

Situationen i dag gør det derfor tvingende nødvendigt, at ændre dette ved i fuldt omfang at ændre vort arbejde i positiv retning. Den lære, vi kan drage af pakke-afstemningen, gør det nødvendigt at vi foretager en drastisk kovending nu, altså på dette landsmøde, for ellers kan det let blive for sent.

Vi kunne indlede med et navneskifte. Det kunne være i retning af "Folkebevægelsen for dansk suverænitæt" eller "Folkebevægelsen for dansk selvbestemmelse", hvis vi skal undgå fremmedord.

Det skal under alle omstændigheder indeholde en positiv målsætning. Det vil stå klart for enhver, at et sådant arbejde for dansk selvbestemmelse er det samme som at gå imod en EF-union.

Vi kunne også gå mere direkte til målet ved at kalde os "Folkebevægelsen for Folkesuveret". Det vil understrege, at vejen fremad må bygge på den danske Grundlov.

Vi må støtte os til den kendsgerning, at intet EF-initiativ har lovkraft i Danmark uden Folketingets godkendelse, og at intet Folketing kan binde det følgende.

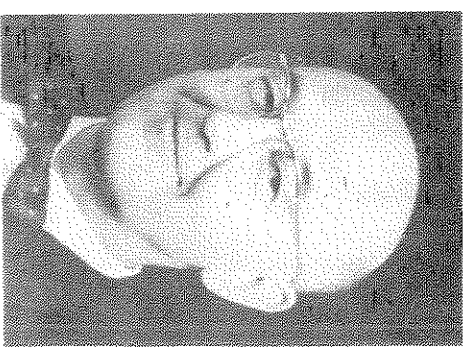
I vort arbejde med de forslag, som EF-kommissionen eller EF-parlamentet søger at fremme, må vi gøre os klart, at det grundlæggende i EF-problematikken er en kulturkamp. Det er en bestræbelse hen

imod en kulturel ensretning indenfor EF. Det bliver på den måde EF-blokkens kamp mod gammel, etableret dansk kultur, og derigennem en kamp rettet mod vor nordiske kulturarv og vort nordiske fællesskab.

Der ligger en langt større fare for dansk kultur i EF's salamtaktik end der nogensinde kan ligge i den store flygtningestrøm fra fjerne lande.

Fra Arlids tid er der kommet indvandrere til Danmark, og de har bragt pust fra fremmede kulturer, som har været berigende for Danmark. EF's kulturnedbrudende virksomhed er derimod meget bevidst og målrettet.

I sit fremtidige arbejde må Folkebevægelsen i langt højere grad end hidtil koncentrere sig om at nå ud til hele

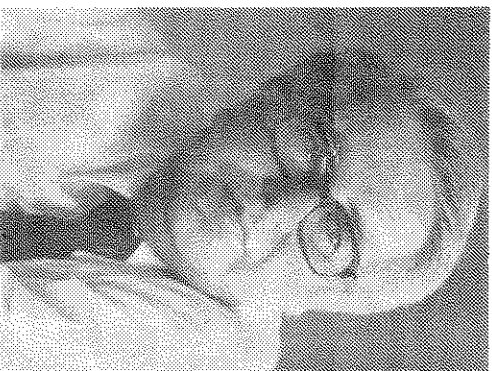

Karl Lerstrup

det danske folk ved effektiv brug af alle kommunikationsmedier. Det vil blive lettere at få denne adgang til medierne, hvis vi altid understreger det positive, det der er bedre end EF, i stedet for kun at kritisere.

Karl Lerstrup

Arbejdsugen 1987

Lars O. Grønberg

For de fleste skal der arbejdes i time mindre om ugen, således at der på årsbasis arbejdes 52 x 39 timer ialt 2028 timer.

Herfra går 5 ugers ferie, Páske, Pinse, St. Bededag, Kristi Himmelfartsdag, Grundlovsdag og Jul og Nytår = 44 dage = 8,8 uger á 39 timer ialt 343 timer. Det giver 1685 timer at arbejde i.

Om året er der 364 x 24 timer = 8736 timer.

Arbejde jfr. ovenfor 1685 timer - søvn 7½ x 364 = 2730 timer ialt 4415 timer. Trækkes dette tal fra 8736 timer er der 4321 timer =

fritid eller 11,8 timer om dagen efter søvn.

Vore olde- og bedsteforældre arbejdede effektivt mindst 80 timer ugentligt og nu vil vi nøjes med 1685 timer : 52 = 32,4 timer effektivt.

Da Danmark er gældssat til den øverste skorstenspipe, spørger jeg forsigtigt, om ikke det var en idé, at arbejde også om lørdagen, indtil gælden var bragt ud af verden?

Eller vil vi danske hellere leve af gæld, indtil kreditten er brugt om føje år.

Lars O. Grønberg

På vej mod fornynderstaten

På vej mod fornynderstaten? Il.

Det var vel egentlig tanken, at den demokratisk valgte forsamling skulle være lovgivende, at den altså skulle udføre de love, hvorefter der skulle regeres. Men som tiden er gået, har der dannet sig andre idealer. Man har fået et sæt af regler, hvormed den lovgivende og den udøvende myndighed kan holde hinanden i skak. Og det kan måske i mange henseender være me-

get godt. Men det kan også, som i vort samfund, føre mod umyndiggørelse.

Først kan der nu ske det, at hver gruppe i samfundet vælger sig sine repræsentanter på tingene, og dermed overser, at tinget skal lovgive for hele folket. Det synspunkt er fremherskende blandt os, men imidlertid dog af en tendens i den offentlige opinion til at tage hensyn til helheden.

Men dernæst kan der

ske det, at man via snildt udførte økonomiske teorier får fremstillet staten som et nødvendigt styrende organ. Derved kommer partierne til at kappes om, hvem der er bedst til at styre, i stedet for at kappes om, hvordan der skal lovgives mest retfærdigt.

Det er, hvad vi ser i vort samfund. Partierne kappes om de bedste økonomiske nøgletal: mindst arbejdsledighed, mindst underskud på statsbudgettet, mindst underskud på betalingsbalancen. Men at der skal styres, er man enig om; for det siger de økonomiske eksperter, og som ansvarlig politiker går man aldrig imod dem.

Denne ulndrømmede alliance mellem de "ansvarlige" politikere og

den økonomiske "videnskab" har været gavnlige for begge parter. Økonomierne spredte sig ud i samfundet, for hvem vil ikke gerne have en spåmand indenbords! Og politikerne får en aura over sig af noget videnskabeligt, rationelt, uomgængeligt, når de griber ind.

Men folket bliver sorteper.

For hvor bliver det frie, selvhulpne individ af?

Engang havde bonden grund til at være stolt. Han klarede sig selv, uafhængigt, i frit samarbejde med de andre erhverv i samfundet. Men nu? Nu går han tiggergang til Bruxelles.

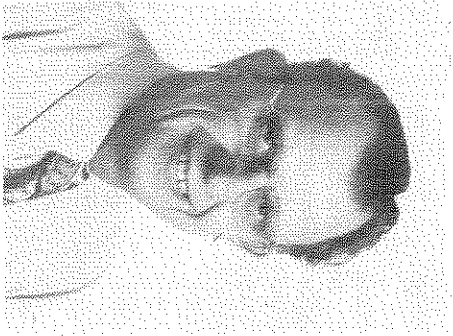
Engang kunne vi være stolte af vores skibbygning. Det var håndværk, kvalitet, dansk arbejde, når det var bedst. Men

nu? Ja, kvaliteten er der stadig, men prisen går, at varen ikke kan sælges, og staten må derfor "redde" værfierne, dvs udskyde deres lukning endnu et par år.

Hvor er snart det erhverv, der ikke er statsafhængigt? Hvor er det erhverv, der ikke, for sin egen eksistens' skyld, er nødt til at spytte i en partikasse?

Der var engang noget, der hed "liberalisme". Nogen taler vel også om det endnu, men det er karakteristisk, at den borgerlige regering er mere borgerlig end liberal. Den tænker og griber ind som en socialdemokratisk regering. Der er kun nuancer til forskel. Og skatterytteret er da også højere end nogensinde. Under en borgerlig regering!

Ricardt Rils.

J.P. Skou

Mellem to Stole

Professor J.P. Skou's artikel "Mellem to stole" i Rettsforbundets Presse 17. oktober har fået Søren Gregersen og Arne Kjeldsmark til at gribe pennen.

Hvor står Rettsforbundet?

I bladet nr. 27 har J.P. Skou et indlæg med nogle tanker, som jeg tror vi alle har brug for at tænke lidt på fra nu af og til valget. Over skriften var "Mellem to stole".

Vi må uden hverken at være venstre- eller højreorienterede vælge side inden valgdagen. Som medlem af Rettsforbundet i over 35 år må det være mig tilladt at drage visse sammenhængninger mellem vor politik dengang, vi havde en rimelig repræsentation i Folketinget, nogle år havde vi en ministergruppe, vi var en del, der sad i byrådene, altså valgt på liste E, kort sagt: Rettsforbundet havde indflydelse.

Hvad er så forskellen på vort politiske image i tredsene og nu i firserne? Grundskyldspolitikken er jo uændret, det er der jo ingen uenighed om inden for partiet, nej, det er noget helt andet, der gør sig gældende i dag.

Vælgerens syn på Rettsforbundet dengang var, at det var et parti, der helt igennem var liberalt, satse på frihandel, statsmagtens begrænsning o.s.v. - sådan er det ikke idag.

Enten vi kan lide det eller ikke, så er vort image i dag hos mange vælgere, at vi er et parti, der ligger noget ude på venstrefløj. Årsagen? Ja, det er selvfølgelig vores EF-holdning, som naturligvis ikke kan ændres, men "makkerskabet" i Folkebevægelsen med DKP og SF har gjort, at vi af mange bliver slået i hartkorn med disse partier.

Har vores tillidsfolk i forbundsråd og ude i kredsene, der gælder både amts- og kredsbestyrelsen, så markeret sig stærkt nok imod den politik, som disse partier fører? Svaret må blive et nej, der er nogle, der markerer sig så stærkt i fredsbevægelsen, miljøbevægelsen og lignende, at man måtte tro, at de ville føle sig mere hjemme i De Grønne eller hos SF. Endelig benytter vores tidligere formand, men såmænd også den nuværende, enhver lejlighed til i medierne at kritisere den nuværende regering, tit er det da berettiget, der er da

lavet meget, der er kritisk, men, og det er et stort men, der er også lavet meget, som vi ville kunne stemme for, hvis vi havde haft en folketingsgruppe idag. Vi bliver et negativt og utroværdigt parti, når vi ved enhver lejlighed kun fremhæver minuserne i den førte politik og slet ikke tør nævne noget af det, som bliver gennemført som godt.

Kære venner, hvad er alternativet? Det er Anker Jørgensen og Cert Petersen. Hvis det ikke før det kommende valg bliver gjort helt klart, at Rettsforbundet under ingen omstændigheder kan yde hjælp til en sådan konstellation, og såfremt der kun er de to muligheder, så vil vi støtte den nuværende regering.

Hvis den har vore mandater behov, ja, så vil vi jo også kunne få nogle af vore krav honoreret.

Det skal bare selges før valget, det med at vi vil støtte en "magistratsregering" har ikke den store interesse hos vælgerne.

Søren Gregersen

Søren Gregersen

Energiafgiften er asocial

Regeringens planer om at give energiafgiften yderligere en tak op er urimelig. Allerede ved energiafgiftens vedtagelse i foråret foretog "Månedsbrevet Management" en analyse, der viste, at lav-indkomsterne blev ramt hårdt. Alvorligt var indgrebet for dem, der boede på et lejet værelse.

Regeringen forsvarer sig med, at det ikke er socialt skævt, at fastholde oliepriserne på det niveau de havde sidste vinter. Dette forsvaret bygger på en fejl. De høje oliepriser vi har haft de senere år skyldes OPEC-landene. OPEC skal imidlertid varetage organisationens interesser, og kan gøre det uden smålig skelen

til sociale konsekvenser i verdens lande. Den danske regering skal imidlertid varetage helt andre interesser med OPEC, nemlig de danske borgers interesser. Derfor kan regeringen ikke bare fastholde OPEC's prisniveau, og så hævde at det ikke er socialt skævt.

Regeringen burde analysere konsekvenserne for den danske befolkning af de høje energiafgifter. Hvis den så af energipolitiske grunde ønskede at fastholde en høj energipris burde den give sociale kompensationer til alle de grupper, der bliver urimeligt hårdt ramt. Den nuværende politik er asocial.

Torkild Mads Larsen

Bravo Skou!

I Vejen Frem 17. oktober har J.P. Skou ramt plet i et af de for vælgernes mest centrale spørgsmål i en valgkamp: Hvilken regering vil Rettsforbundet pege på? Skou's indstilling er klar, og jeg er 100 % enig i hans vurdering. Den fortjener ledelsens fulde opbakning. Rettsforbundets ledelse skal vide, at det har kostet utallige stemmer med de svar, der hidtil er givet. Svar, som kun kan opfattes af den almindelige vælger som æh-bæ-bu, det er da komplet ligegyldigt - bare vi kommer i Folketinget, det er vigtigere, end hvilken regering landet får. I skal vide, at sådan ser de fleste danskere ikke på den sag, de ved, det er i Folketinget som i ethvert andet foretagende ledelsen, der udstikker de retningslinier, der administreres efter. Vil Rettsforbundets ledelse ikke tage dette spørgsmål helt alvorligt og have klart svar på rede hånd, kan partiet godt skyde en hvid pind efter at få politisk indflydelse. Men flertallet i Rettsforbundets ledelse vil måske hellere fortsætte i en intern, forholdsvis ukendt

diskussionsklub end skaffe partiet (med det mest menneskelige program) politisk indflydelse?

Kan ledelsen mande sig op til at forlade denne super-vaine holdning til regeringsdannelse samt indføre en mere normal afstemningsmetode til valg af formand og øvrige ledelse, hvor det bliver flertallets kandidater, der vælges, i stedet for alle fraktionernes første og anden stemmes kandidater. Så er vi nok en hel del, der igen vil melde os ind i partiet og gøre en fornyet indsats for Rettsforbundets politiske grundlag, for det er der nemlig intet i vejen med, men ledel-

sens flertal har i snart mange år totalt mistroset de politiske ledelses-realtiteter.

Derfor er vi efterhånden mange, der er stæet af. Kom ud af jeres indelukkede ideologiske verdensdrømme, hvor gode de end er, og se realiteterne i øjnene og ud fra det komme med konkrete bud på regeringsdannelse og samarbejde, så vil vælgerne lytte igen med interesse.

Men tak til J.P. Skou. Her er noget for både den nuværende og tidligere mangeårige formand at leve op til.

Arne Kjeldsmark

INGEN EF-UNION!
-BEVAR DANSK SELVSTÆNDIGHED-
-FASTHOLD VETORETTEN.

Hvor står Retsforbundet?

De sidste to meningsmålinger fastholder stærkt, at Retsforbundet, hvis der blev valgt nu, ville få 2% af stemmerne. Det kan i og for sig ikke undre, når man ser tilbage på resultatet af de jordvurderinger, der blev offentliggjort først på sommeren. Store værdier, som samfundsudviklingen har skabt, er gået i private lommer, og folk kan faktisk godt se, at det er galt.

I hvert fald kan alle mærke, at både de direk-

te og de indirekte skatter strammer, og med den kartoffelkur, regeringen nu er ved at sætte, går det op for flere og flere, at det er forbrugsåbn på de stigende ejendomsværdier, der er hovedskurken i samfundsøkonomien. Nu gælder det bare om at få gjort folk begribeligt, at kun Retsforbundet har kuren mod samfundssydommen.

Derfor er det også glædeligt, at man nu i Retsforbundet i det

store og hele går ind for en 2 eller 3% grundskyld til staten til afvikling af skatter på arbejde og forbrug. Debatten i Retsforbundets Presse og på en række møder inden for de sidste par år vidner om en afklaring i den retning.

Med en vælgertilslutning på 2% vil Retsforbundet naturligvis blive mere interessant, efterhånden som vi nærmer os det valg, som skal afholdes senest i januar 1988. Derfor er det vig-

Svend Tornbjerg

tigt med en debat i partiet om vores parlamentariske stiling i det folketings, som det næste valg sammensætter, og som sandsynligvis også vil rumme nogle retsstatsfolk.

Ser vi på perioden 1945-60, så er det helt klart, at Retsforbundet dengang, ved flere lejligheder, havde følere ude om samarbejde både til den borgerlige side og til Socialdemokratiet. Men da det kom til vir-

kelige forhandlinger om et regeringssamarbejde, valgte Retsforbundet at samarbejde med Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Andre muligheder har vel rent faktisk aldrig været til stede.

Det betyder nok, at Retsforbundet - når det kommer til spørgsmålet om regeringsdannelse - må kigge til venstre. Spørgsmålet er så, om vi har berøringsflader med Socialistisk Folkeparti, for i så fald kan Retsforbundet blive en afgrænsende faktor i en progressiv politisk konstellation, der helt klart kan komme til at udgøre et alternativ til den nuværende borgerlige blok. Et midterflertal bestående af de tre tidligere "Trekanipartier" er nok næppe sandsynligt.

Men rent faktisk kunne det være rart at vide, hvor vi egentlig står.

Svend Tornbjerg

Human flygtningepolitik

Poul Vinther Jensen har med næb og klør i Vejen Frem den 10. oktober forsvaret Søren Krarup, denne præst, der med en annonce i Jyllands-Posten samt som "Ugens Gæst" i fjernsynet har angrebet Dansk Flygtningehjælp - efter min mening på en ualmindelig selverfærdig, bedrevende og hadsk måde under devisen "Ikke en krone til Flygtningehjælpen".

Dem, der bl.a. står bag Flygtningehjælpen er Dansk Røde Kors, Kirkens Korshær, Mellemfolkeligt Samvirke m.a.

et meget stort menneskeligt og humant arbejde - dem synes jeg at Krarup sjofler til. Jeg spørger, er det dem Poul Vinther tænker på, når han i sin artikel bl.a. bruger ordvalget "fjinst, frelst humanisme, som skal tages ved vingebeben gang for alle". Hvis det er, tror jeg Poul Vinther har taget meget fejl. Har PVJ ikke som Krarup sammenblandet tingene, jeg kan ikke se, at hjælp til flygtninge verden over, har noget med dansk flygtningepolitik at gøre som sådan, heller ikke tror jeg,

at Danmark kan ordne al verdens flygtningeproblemer, men Søren Krarup's angreb på Flygtningehjælpen er som at give bageren skylden for, hvad smeden har bedrevet.

Folke Nede

Jensen, Krarup og Flygtningene

Poul Vinther Jensen (PVJ) tilslutter sig i Retsforbundets Presse Søren Krarups kampagne mod Dansk Flygtningehjælp, og når man kender Poul Vinther Jensen, kan det undre.

Krarup's "smid flygtningene hjem" kampagne er udtryk for en hovmodig bedrevende, der ikke respekterer individet og dets synspunkter. Søren Krarup stiller sig op som det store tavse flertals selvbestaltede talsmand. Han gør sin tale til danskeres tale og indlener på den måde i kvantitet, hvad han åbenbart ikke føler, at han har i kvalitet. Krarup har ikke spurgt danskerne, om han må tale for dem, men de antages pr. definition at mene som Søren Kra-

rup. Dem der er uenige er, som Søren Krarups tro vågendrager og økko præsten (og dermed akademikeren) Jesper Langballe sagde i radioen, "verdensfjerne akademikere".

Søren Krarup er et begavet menneske og er godt klar over, hvad han gør. Han ønsker at ramme Dansk Flygtningehjælp, men midlet han bruger er en kamp mod "Flygtning 86", der skal skaffe penge til folk i nød. Det der tæller, er indholdet i kampagnen og ikke formen, som han udtrykte det i Jyllands-Posten. Om mennesker i nød så ikke får hjælp betyder uendelig lidt sammenlignet med fryden ved opgøret med Flygtningehjælpen. Denne mangel på hensyn til

individet er typisk for al system-tænkning, og det er demagogi.

Åndshovmodet findes derfor ikke kun i "kulturradikale" kredse, som man kunne tro af PVJ's indlæg, men også hos den Søren Krarup, der holdes frem som eksempel til efterfølgelse. At det er gået sådan for Søren Krarup, er jeg ked af, godt nok kender jeg ikke som PVJ den Krarupske familie, men i min ungdom var jeg selv betaget af mandens analyse i f.eks. "Demokratisme" og "Om at ofre sig for menneskeheden og ofre menneskene". Desværre offer han nu selv menneskene for sin "gode" sag.

Den nuværende flygtningelov er fra 1983, der har været folketingsvalg siden, og i et demokratisk må man gå ud fra, at folket stemmer efter overbevisning (også selv om man mener, at de burde have stemt anderledes). Flertallet

Knyt en fast forbindelse til... RETSFORBUNDET

for flygtningeloven kunne derfor have været ændret til et mindretal, hvis altså danskerne havde ment som Krarup, men det blev det ikke. Der er derfor ikke grundlag for Krarup's harme over, at vælgerne ikke er blevet spurgt, for de blev spurgt efter reglerne i det gældende danske demokrati.

Det er heller ikke rigtigt, når Krarup skriver, at Flygtningehjælpen er en stat i staten, og terroriserer den offentlige debat. Det er vel naturligt, at dem der til dagligt arbejder med en sag udtaler sig om den, at præster blander sig i kirkepolitik og lægger udtaler sig om hospitaler. Det er vel deres ret og pligt. Bliver det galt, når politikerne lytter efter dem, eller først når de siger noget andet, end Krarup mener?

PVJ lægger sig desværre i sit indlæg tæt på Krarup's argumentation. Han kritiserer tilhængerne af den nuvæ-

rende flygtningelov for at betragte sig selv som gode, og dem, der vil ændre den, som onde. Det gør han i samme indlæg, som han beskylder tilhængerne af flygtningeloven for at være "Brandes ideologiske yngel", "heltære propagandister", "selverfærdige apostle" m.m. PVJ og Krarup burde lære, at man ikke kan sætte verden sådan på former. En redelig debat kræver, at man taler til sine modstandere og ikke kun om dem i nedsettende vendinger. De, der skrev positive læserbreve om flygtninge, er levende og normale mennesker - jeg har talt med flere af dem (og er et af dem selv), de er ikke ideologiske masker. Prøv at forstå det.

Søren Krarup fortjener ikke støtte, det er hans argumenter for dårlige til, og hans metode for uærlig.

Torkild Mads Larsen

FORENINGS- OG KREDSMEDDELSER

Retsforbundets Landssekretariat,
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Meddelelser til denne rubrik bør være redaktionen i hænde senest torsdag før den uge, de ønskes bragt.

FORBUNDSRÅDSMØDE

Der holdes forbundsrådsmøde den 30. november 1986.
Forespørgsler, forslag, materiale, ros, kritik m.v., der ønskes forelagt forbundsrådet, kan sendes til Landssekretariatet, Lyngbyvej 42, 2100 København Ø.
Alle henvendelser bliver forelagt, behandlet af og besvaret af forbundsrådet.
Med venlig hilsen
Herluf K. Munkholm,
landssekretær

KØBENHAVN

Vi holder medlemsmøde onsdag den 12. november 1986 kl. 19.30 med det spændende på programmet, at Ole Lefmann og Henry Fagerli-Nielsen vil berette om deres oplevelser til internationalt grundskylidstævne i USA tidligere på året.
Mødet finder sted i Københavns Ungdomscenter, lokale 13, Salmgade 4.
Der håbes på stort fremmøde.
Kirsten Lindberg

KØBENHAVNS AMT

AMTSKREDSEN
Københavns amtskreds holder kontaktskolemandsmandag den 17. november 1986 kl. 19.30 på Herlev Bibliotek, Herlev Bygade 70.
Formålet med kontaktskolemandsmandag er at fremme Retsforbundets aktivitet i amtet, bl.a. ved at kredsen støtter hinanden og samarbejder om gode ideer.
På dette møde vil vi bl.a. bede de 2 medlemmer, der fik tildelt en "post" ved amtsrådsvalget, om at fortælle lidt om, hvad dette indebærer.
Indkaldelse sendes til kredsformændene samt til de opstillede kandidater, som alle opfordres til at møde op eller eventuelt sende afbud til amtsbestyrelsen, hvis de ikke kan komme. Herudover er naturligvis alle interesserede medlemmer velkomne.
Else Hvidtfeldt Rasmussen,
amtskredsformand

VESTSJÆLLANDS- OG STORSTRØMS AMTER

Næste fællesarrangement finder sted den 25. november på Grønnegades Kaserne i Næstved, hvor vi skal møde vores egen Ib Christensen. Sæt allerede nu kryds i kalenderen.
På arrangørens vegne
Egon Grotum

SØNDERJYLLANDS AMT

RØDDINGKREDSEN
Røddingkredsen holder medlemsmøde tirsdag den 18. november 1986 kl. 20.00 hos Peter Gabelgård, Skibeland.
Hanne Kristensen

RINGKØBING AMT

AMTSKREDSEN
"Hvordan smager kartoffelsuppe?"
Dette og andre spørgsmål bliver diskussionsemner, når fire politikere kommer sammen i Rådhuskælderen, ikast mandag den 3. november 1986 kl. 19.30.
De fire politikere er:
Søren Gade, SF
Henning Gjellerod, Socialdemokratiet
Poul Gerhard Kristiansen, Retsforbundet
Henrik Toft, Venstre.
Kom og vær med i debatten.
P.b.v.
Otto Gudiksen

ARHUS AMT

GRENÅKREDSEN
Der holdes offentligt møde med formanden for Retsforbundet i Århus Amt Karen Margrethe Kirk den 17. november 1986 kl. 19.30. Mødet finder sted hos Mikael og Edel Pedersen, Lystrupvej 33 i Lystrup.
Alle er velkomne.
Med venlig hilsen
Bestyrelsen

På med venten!

I Vejen Frem nr. 27 udformning af grundskylgør Poul Vinther Jensen den skulle være en sag sig til talsmand for, for embedsmænd.
at den rent tekniske Det er simpelthen

SKAL VI SMIDE NOGLE PENCE I VANDET?

Vi har jo så mange, - Hvad mener Retsforbundet om den nu og da planlagte faste forbindelse over Storebælt?
Har vi et (skriver eet) klart, utvetydigt standpunkt om det?

John Thompson
Tjørnavej 28
3450 Allerød

SILKEBORGKREDSEN

Mandag den 3. november kl. 19.30 i medborgerhuset holder Retsforbundet i Silkeborg en offentlig høring om de problemer, der har vist sig i forbindelse med den 18. almindelige ejendomsundersøgelse.
Ib Christensen leder mødet, hvori deltager:
Borgmester Jørgen Würtz, S
Viceborgmester MF Chr. Agård, K
Byrådsmedlem Paul Henning Jørgensen, V
Byrådsmedlem Benny Larsen, SF.
Vi forventer stort fremmøde, også fra nabokredsen, da det jo er et højaktuelt emne. Der er næppe tvivl om, at Ib Christensen vil få lejlighed til at sætte nogle misforståelser på rette plads og fortælle byrådsfolkene noget om, hvordan problemerne tækes.
Vel mødt i Medborgerhuset den 3. november.
Kredsbestyrelsen
Paul H. Pedersen

ARHUSKREDSENE

Retsforbundets Århuskreds indkalder til ordinær generalforsamling den 12. november 1986 kl. 19.30 på Aby Bibliotek

P.b.v.
John Hansen

NORDJYLLANDS AMT

SÆBYKREDSEN
Lørdag den 8. november kl. 14.00 afholdes offentligt møde på Hotel Viking (indgang B bag hotellet) hovedvej A 10, Søby.
På mødet vil der blive vist vido-film fra et dagligsmøde, som kredsen i foråret holdt i Brønderslev, samt fra Retsforbundets landsmøde i Skælskør.
Efter filmfremvisningen vil der blive lejlighed til en uformel snak om den politiske situation, nu hvor Folketinget på ny er samlet.
P.b.v.
Henning Sørensen

LYS - KRAFT - VARME
GUNNAR NOESGAARD

Aul. elektro-installatør
Frydensbergvej 24, 3660 Slørup
Telf. 02-17 01 60

INDBYDELSE

Retsforbundets tillidsfolk m.fl. indbydes herved til kursus lørdag den 15. november 1986, kl. 10.45 til kl. 16.45 på Grønnegades Kaserne, værelse 217, Næstved.

PROGRAM :

- Kl. 10.45-10.50: Velkomst ved formanden for Retsforbundet i Vestsjællands amt, N.E. Ørberg.
10.50-11.30: Forenings/kredsens opbygning og funktion. Hvorfor foreningsform og hvordan arbejder vi sammen? - ved formanden for Retsforbundet i Storstrøms amt, Jørgen Pedersen.
11.30-12.15: Bestyrelsesarbejde. Det skal vi udføre. Hvordan fordeles arbejdet. Skal formanden og sekretæren udføre det hele. Hvordan effektiviserer vi arbejdet. Hvem udfører hvad. - ved formanden for Sorø-kredsen, Egon Grotum Sørensen.
12.15-13.15: Frokost
13.15-14.00: Pressekontakt. Hvad gør vi og hvordan. Udformning af tekster. Annoncer m.v. Lokalradio og -TV. - ved formanden for Informationsudvalget, Kurt Schultz.
14.00-14.30: Landssekretariats arbejde. Hvordan bruger vi det. Hvad koster det. Hvad sker der af nyt. - ved landssekretær Herluf K. Munkholm.
14.30-15.00: Folketingskandidaten. Hvordan finder vi en. Hvad skal vi bruge ham/hende til i kredsarbejdet. - ved formanden for organisationsudvalget, J.P. Skou.
15.00-15.30: Kaffepause.
15.30-16.00: Det kommende folketingsvalg. Hvordan forbereder Retsforbundet sig til det kommende folketingsvalg. Hvad sker på lands- og lokalplan, når valget er udsat.
- ved J.P. Skou, Aage Johannessen og Herluf K. Munkholm.
16.00-16.40: Danmarks Retsforbund netop nu. Orientering ved medlemmer af forbundsrådet, J.P. Skou og Kurt Schultz.
16.40-16.45: Afslutning ved formanden for Retsforbundet i Roskilde amt, Ulf Kobernagel.

Med venlig hilsen arrangørerne
Jørgen Pedersen, Skovstjernevej 84, 4700 Næstved
telefon 03 72 01 98
N.E. Ørberg, Bjergsted Byvej 35, 4450 Jyderup
telefon 03 47 72 41
Ulf Kobernagel, Lerås 49, 2670 Greve Strand
telefon 02 90 67 49

TILMELDINGSKUPON

Undertegnede tilmelder sig herved kursus for Retsforbundets tillidsfolk m.fl. lørdag den 15. november 1986 på Grønnegades Kaserne i Næstved.

NAVN _____

ADRESSE _____

TELFON _____

Tilmeldingskuponen sendes, så den er én af for-mændene i hænde senest onsdag den 12. novem-ber 1986. Tilmelding kan også ske pr. telefon.
Jørgen Pedersen, Skovstjernevej 84, 4700 Næstved
telefon 03 72 01 98
N.E. Ørberg, Bjergsted Byvej 35, 4450 Jyderup
telefon 03 47 72 41
Ulf Kobernagel, Lerås 49, 2670 Greve Strand
telefon 02 90 67 49

ODI

Ledende socialdemokrater har en drøm på to bogstaver, nemlig ØD, der står for økonomisk demokrati. Økonomien er baseret på tvangsskrivning af midler fra erhvervs-virksomheder og demokratiet er af den art, som mennesker uden dyb socialdemokratisk forståelse kalder for pampervælde.

Da denne drøm har haft vanskeligt ved at vinde tilslutning blandt det flertal, som ikke kan vente at få et levebød ved administration af de tvangsskrevne midler, har partiet modificeret drømmen til noget, de kalder OD, hvilket står for overskudsdeling. Formålet er stadig at tvangsskrive midler fra erhvervsvirksomheder, og disse midler skal bringes ind under fortinsvis socialdemokratisk administration. Selvfølgelig skal vi alle sammen tro, at det er de fæle kapitalister, der skal betale, men da det i det lange løb er forholdet mellem udbud og efterspørgsel, der bestemmer fordelingen af produktionsresultatet mellem arbejde og kapital, så vil det være lønmodtagerne, der yder det største bidrag til denne nye arbejdsmark for politiske bensanlere.

Socialdemokratiets åndelige fader er stadig Karl Marx, og det medfører, at de stadig har svært ved at anerkende, at initiativ, opfindsomhed, organisationstalent og andre egenskaber, der ikke åbenlyst medvirker i den daglige produktionsproces, også er berettigede til at få en andel i udbyttet af produktionen. Navnlig har de svært ved at anerkende, at den godtgørelse, der tilkommer disse produktionsfaktorer ligesom andre økonomiske kompensationer er bestemt af forholdet mellem udbud og efterspørgsel.

Egentlig er det ejendommeligt, at tænkende mennesker, som man må formode, at der findes i Socialdemokratiets ledelse, uden videre anerkender, at udbyttet af initiativ og opfindsomhed sammen med driftsherrevinst og forrentning af egenkapital først skal beskattes fuldt ud, og at resten desuden skal være en slags fælles ejendom, mens lotterigevinster og gevinster, der følger af jordværdistigninger på det nærmeste er skattefrie. Måske er forklaringen, at i forholdet til de sidste er vi alle lige, mens de første forudsætter nogle menneskelige kvaliteter, som støder an mod det socialdemokratiske lighedsbegreb.

Økonomisk demokrati og/eller overskudsdeling kan være flere ting afhængig af den ideologi, der ligger bag. Den socialdemokratiske model er et redskab for lighedsideologien og er et skridt på vejen mod det totalitære samfund, ikke nødvendigvis et diktatur, men i hvert fald et samfund, hvor alle funktioner er underlagt et centralt styre.

Men der er også en liberal model, der deler det overskud af borgernes fælles indsats, der manifesterer sig i de stigende jordpriser ved at bruge dette til finansiering af de offentlige opgaver og opretholde borgernes selvbestemmelse over udbyttet af deres personlige indsats, hvadenten den består i opfindsomhed eller mere almindeligt arbejde.

UDGIVET AF FORENINGEN
RETSFORBUNDETS PÆSSE
Lynbyvej 42, Kbh. Ø
Tlf. 01-204488
Ciro 2 00 78 35

Kontorlt: Mandag - fredag kl. 10 - 15
ANNONCE: Kr. 1,50 pr. mm.
plus evt. særlig placering
REDAKTION:
Aage Johnsen (ansv.)
Kirsten Lindberg

ABONNEMENT:
Kr. 165 årligt
(34 numre)
For: Løff: Løff Madsen
Tryk: NOTAT 06 481600
Avisrykker Aps, Åbyhøj

Fiskernes EF-lænker

Det at være fisker er ingen dans på roser, og de sidste tre måneder i dette år kan godt blive slemme, udråber fiskeriforanden Jens Rasmussen, Skagen - problemerne er store, og nogle lette løsninger eller samlet enighed ligger ikke lige for.

Vi kan nok frygte, at kuller-kvoten kommer i klemme sidst på året, og med hensyn til mørksej, så har vi helt tilbage fra årsskiftet været opmærksomme på, at der vil komme problemer; det samme gælder torsken, idet kvoten her er væsentligt nedskåret i forhold til sidste år.

Derimod har sliden det godt - altså rent kvotamæssigt, men vi ved, at dette fiskeri traditionelt går i stå i løbet af oktober, så er der hummerfiskeriet, men det er mest for de mindre fartøjer.

De større kuttere har intet andet alternativ end at gå på kullerfiskeri i Nordøen, og her kan kvoten hurtigt blive fisket op, slutter Jens Rasmussen.

Man er i fiskerikredse bekymret over en fast storebæltforbindelse og mener, at det vil få konsekvenser for fiskeriet i Storebælt - derfor har man meddelt Fiskeriministeriet, at eventuelle negative konsekvenser for fiskeriet vil udløse erstatningskrav. Vi finder det helt afgørende for erhvervets fremtid, at der ikke sker ændring i salt- og litindholdet i Østersøen.

I denne sag peger man på en vigtig ting, nemlig planerne om afgravning af større eller mindre dele af Halskov og Sprogø rev; disse rev er vigtige gydepladser for bl.a. sild, tobs, stænder og hornfisk. Lavvandede områder er meget vigtige opvækstområder for de nævnte arter, ja, selv for torsk og fladfisk.

Man er derfor i fiskerikredse utilfredse med, at både Miljøstyrelsen og Fredningsstyrelsen har tilkendegivet, at der ingen miljømæssige konsekvenser er ved at foretage afgravningen. Der er i og for sig

intet nyt i det, man har aldrig haft for vane at rådføre sig med den implicerede part.

Fiskeriminister Lars P. Cammelgaard mener, at Danmark er bagud, når det gælder forædling af fiskeprodukter, forskning og udvikling inden for fiskerierhvervet, det gælder også udnyttelse af nye råvarer, fiskeopdræt, foder m.m. Vi trues af lande som Japan, Norge og USA.

Regeringen har afsat 500 mio. kr. over de næste 4 år, og fiskeriministeren vil i næste uge præsentere Folketinget for sit bud på en langsigtet politik.

Der forudses etablering af to forskningscentre. Et bioteknologisk forskningscenter, der arbejder med konsumfisk, fiskeprodukter og udvikling af akvakulturer. Og et marinebiologisk center, der f.eks. skal udvikle bioteknologisk anvendelse af organismerne i havet, udvikle nye stoffer eller enzymer, ligeledes konserveringsmetoder, eller nye metoder for rensning af spildevand.

Disse centre, hvis placering endnu ikke er afgjort, ventes allerede at komme i gang i begyndelsen af 1987.

Løvrigt fremgår det af regeringens nye lovkatalog, at den danske flåde af fiskerifartøjer skal fornyes, man gør det i den optimistiske tro, at EF kan give penge til den forestående modernisering og udvikling af fiskeriet.

Det hedder endvidere, at fiskeriets kvalitets- og sundhedsbestemmelser skal gennemgå en modernisering, som bl.a. skal skabe klarere regler for kontrol med fiskeforurening samt lette gennemførelsen af EF-direktiver.

For mig at se er fremgangsmåden ligetil, man lukker munden på de største fiskerinationer

ved at tildele dem penge, så er der fri adgang, når direktivene skal gennemtrives.

Midt i alle disse planlagte foranstaltninger dukker der imidlertid nye problemer op.

Fiskeriministeren havde vist den opfatelse, at han kom dem alle i forkøbet ved i september at skrive, at 1987 er europæisk miljøår, og foreslår, at der bliver rettet henvendelse til EF-kommissionen, at dette år benyttes til en omfattende kampagne om betydningen af et rent og sundt vandmiljø - bekæmpelsen af forureningen i salte og ferske vande er en afgørende forudsætning for at sikre fiskebestanden og fødekæden.

Disse ord er så sande, som de er sagt, men nåede ikke at blive hørt, før fiskedøden var en realitet i det sydlige Kattegat.

Man har konstateret, at torsk, isinger og rødspætte er forsvundet fra fiskeområderne, og jomfruhummere er enten døde, mistarvede eller helt sorte, siger Havforureningslaboratoriets forstander Arne Nielsen.

Sorte hummere er et tydeligt tegn på lit-svind - det kan skyldes stigende forurening med udledning af store mængder kvælstof og fosfor, der netop skaber en masse plankton, der forbruger ilten - men det kan også skyldes klimaeændring, som ikke har ført frisk vand ned på havbunden i dette område.

Problemet er kendt, idet man sidste år på omtrent samme tid havde tilsvarende problemer på Sveriges vestkyst.

Det er dystre perspektiver, og måske vil den eneste redning være en stærk storm gennem Kattegat som i Søren Kannes dage.

Poul Jensen

ARNE ENGELUND Aps

»SNURRETOPEN«

Søndergade 39 • Telefon 42 07 37
Danmarksvej 44 • Telefon 42 22 92
9900 FREDERIKSHAVN

Vejlen Free - Oct 31, 1986

- p1 (En) In a suburb of Copenhagen a city official is accused of having bought real estate where the city is planning to build a shopping center. The increased price of the land will eventually be borne by the customers of the shops there.
- (Kart) The policies of the governing party are called the potato cure. They are ineffective and are recoiling on the party.
- p2 (Skel) The writer deplores the uncertainty of many Justice Party members and gives a strong defense of Grundskyld.
- (For) Spells out the advantages of Grundskyld; thinks justice requires some compensation to present owners of land.
- (Vack) No, the prosperous nations of western Europe, are dancing around the golden calf. What the world spends for weapons in two weeks could supply everyone in it for a year with food, clothing, education, health, residence and water.
- p3 (Ukier) Takes issue with a proposal for the Justice Party to broaden its program; sees Grundskyld's strongest appeal as a remedy for unemployment.
- (Far) To curtail excessive borrowing, the writer proposes a law setting the maximum rate of interest at 16% and ending the deduction of interest paid from taxable income.
- (Der) The Justice Party refused to participate in the recent Peace Congress because of its faulty agenda. The Party, however, supports peace measures generally, including those of the United Nations.
- p4 (Folk) Wants the Folk Movement Against EF to adopt a more positive name and attitude to eventually take Denmark out of EF.
- (Arb) For most persons the work week is shortened one hour to 39 hours. But fore-fathers worked 80 hours a week with no vacations.
- (Pa) With the highest taxes ever, we are working toward the welfare state.
- p5 (Mel) Skov's article has brought the following two replies.
- (Hor) Deplores criticism of the conservative government which we must support at next election.
- (Brev) Endorses Skov's article. Says the voters will support the leaders if they

become more realistic

p5 (Energi) The government defends maintaining the present oil price. Writen disagrees

p6 (Hvor) For the next parliamentary election we must look to the left for an ally, as we did 1945-60

(Hvad) The refugees must be helped, not only with the heart, but also with the hand

(Opnær) Criticizes Krarup who wants to stop the coming of refugees to Denmark

p7 Notices of local meetings; program of meeting Nov 15.

(Pa) Takes issue with the proposal that a technical model of greenland should be made by a public official

p8 (OD) The Social Democrat Party's model as a step toward a totalitarian community

(Fisk) Among the problems of the fishing industry are quota system, water pollution, and the proposed bridge over the Great Belt.